

Arrest

nr. 38 190 van 4 februari 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 9 november 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 29 oktober 2009 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag, in hoofde van een EU-onderdaan/onderdaan van kandidaat-lidstaat van de EU.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die loco advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart te zijn geboren te V. op (...) 1961 en van Bulgaarse nationaliteit te zijn.

Verzoekster verklaart het Belgische Rijk te zijn binnengekomen op 1 september 2009 en dient op 3 september 2009 samen met haar echtgenoot, haar zoon en diens partner een asielaanvraag in.

Op 29 oktober 2009 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een EU-onderdaan/onderdaan van een kandidaat-lidstaat van de EU. Dit is de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd:

"(...)A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Bulgaars staatsburger van Turkse origine, afkomstig uit T.(Bulgarije). Daar woonde u samen met uw partner G.I.I(...), uw zoon I.I(...) en zijn vriendin A.E(...). Uw zoon I.I(...) leidt aan een ernstige ziekte en werd reeds twee keer geopereerd in Bulgarije. Zijn toestand verbeterde echter niet, maar vanwege zijn roma origine kreeg hij weinig tot geen aandacht van de dokters in Bulgarije. Hij onderging na zijn laatste operatie in december 2008 nog enkele onderzoeken, als gevolg waarvan er vier verschillende diagnoses werden gesteld. Zo kreeg u ook te horen dat uw zoon niet lang meer te leven had. Desondanks werd hij voor zijn ziekte niet behandeld in Bulgarije. Bovendien moest er voor de operaties en onderzoeken betaald worden, terwijl deze normaal gezien gratis hadden moeten zijn op basis van de ziekteverzekering van uw zoon. Omdat u vernam dat er in België goede dokters zijn en u hoopt dat deze uw zoon toch nog zouden kunnen genezen, besloot u Bulgarije te verlaten. U gaf daarbij ook uw werk op. Verder kende uw gezin vanwege de roma origine van uw partner ook andere problemen. Zo ondervonden jullie discriminatie en werd uw partner geslagen door de politie.

Op 30 augustus 2009 vertrokken u en uw partner, en uw zoon en zijn partner, uit Bulgarije. Een kennis bracht jullie per auto naar België, waar jullie op 1 september 2009 zijn aangekomen. Op 3 september 2009 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U toonde daarbij uw identiteitskaart en attest van geboorte.

B. Motivering

Uit de verklaringen, die u aflegde tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal, blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die door uw partner G.I.I(...) werden ingeroepen. U maakte geen melding van andere problemen, dan deze die jullie samen hadden ervaren in Bulgarije. U werd nooit gearresteerd of opgesloten, noch aangeklaagd of veroordeeld, zo gaf u aan (CGVS p. 7-8).

In het kader van de asielaanvraag van uw partner werd door het Commissariaat-generaal besloten dat zijn asielaanvraag niet in overweging wordt genomen, omdat uit zijn en uw verklaringen blijkt dat er ten opzichte van Bulgarije geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kon worden vastgesteld. Bijgevolg dient dezelfde beslissing te worden genomen inzake uw asielaanvraag. De motivering van de beslissing inzake de asielaanvraag van uw partner G.I.I(...) is als volgt uitgebreid en gedetailleerd terug te vinden:

‘Artikel 57/6, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaring niet duidelijk blijkt dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat “gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn” (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een asielaanvraag slechts in overweging wordt genomen indien de EU-onderdaan duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U verklaarde dat u uw land van herkomst verlaten heeft vanwege de medische problemen van uw zoon. Hij lijdt aan een ernstige ziekte, waarvoor hij in Bulgarije niet behandeld zou zijn. De dokters in uw land van herkomst zouden geen aandacht hebben gehad voor uw zoon en u vermoedt dat dit te maken heeft met jullie roma origine (CGVS p. 4-10). Bovendien moest u betalen voor de onderzoeken en operaties van uw zoon, terwijl deze normaal gratis moesten zijn op basis van de ziekteverzekering van uw zoon (CGVS p. 8-10). Daarnaast ondervond u zelf ook problemen vanwege uw roma origine, onder andere met de politie, en kon u geen werk vinden (CGVS p. 10-11).

Echter, uit een grondige analyse van uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u er niet in slaagt enige gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming, aannemelijk te maken. In uw asielaanvraag kon geen aanwijzing van een ernstige intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of fysieke integriteit, en van uw gezinsleden, door de Bulgaarse autoriteiten of door derden worden vastgesteld.

Uit uw verklaringen en die van uw partner A.D.(...), uw zoon I.I.(...) en zijn partner A.E.(...) blijkt dat jullie Bulgarije hebben verlaten, vanwege de ziekte van uw zoon I.I.(...). Jullie hopen voor hem in België alsnog een behandeling en genezing te kunnen vinden, omdat dit volgens jullie niet mogelijk was in Bulgarije. U kon echter niet goed duiden waarom jullie steeds werden doorgestuurd door de Bulgaarse dokters die werden geraadpleegd. U verklaarde dat er telkens een verschillende diagnose werd gesteld, waarna er geen behandeling werd voorzien. U vermoedde dat jullie roma origine aan de basis lag van het gebrek aan medische behandeling van uw zoon (CGVS p. 6-7). Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat uw zoon in Bulgarije geen toegang had tot medische zorgen. U legt immers een heel aantal medische documenten voor, die werden opgesteld in de periode december 2007 tot juli 2009 en die allemaal verwijzen naar onderzoeken, operaties en hospitalisaties die uw zoon onderging in deze periode. Bovendien werden deze handelingen verstrekt door verscheidene dokters uit verschillende ziekenhuizen in Bulgarije. Deze medische documenten wijzen allen op grondige onderzoeken, waaronder CT-scans en bloedonderzoeken. In één van deze documenten wordt overigens ook verwezen naar een behandeling met bestraling. Uit deze medische attesten blijkt dat uw zoon dus wel degelijk terecht kon bij én onderzocht werd door Bulgaarse dokters, in tegenstelling tot wat u verklaarde.

Bovendien kan er op basis van uw verklaringen niet worden vastgesteld dat de Bulgaarse dokters uw zoon niet zouden hebben willen behandelen. U gaf aan dat zij u niet voldoende uitleg boden en u telkens door hen werd weggestuurd. Zij stelden telkens een diagnose, maar boden geen behandeling aan en zeiden dat u zelf verder moest zoeken (CGVS p. 5-6). Ondanks een dergelijke behandeling en uw aanklacht, als zou uw zoon in Bulgarije geen medische zorgen krijgen vanwege zijn origine, heeft u dit nergens gemeld noch aangeklaagd. U heeft zich hierover zelfs niet geïnformeerd, noch advies of bijstand gezocht bij een sociale dienst of roma-organisatie. U heeft geen contact gezocht met een advocaat of persoon van aanzien in uw woonplaats; noch de pers erbij betrokken (CGVS p. 7-8). U kunt daarnaast niet aannemelijk maken waarom u dat niet heeft gedaan. Uw vrees dat door te klagen alles erger zou worden en dat het raadplegen van een advocaat te duur zou zijn en te veel tijd in beslag zou nemen, is niet afdoende. Dit geldt zeker, gezien uw zoon lijdt aan een ernstige, mogelijk zelfs dodelijke ziekte (CGVS p. 9-10). Ook uw partner en de partner van uw zoon hebben niets ondernomen om de door u verklaarde wantoestanden aan de kaak te stellen, zonder hiervoor een afdoende verklaring te bieden (CGVS A.D.(...) p. 5, CGVS A.E.(...) p. 5). Gezien de ernst van uw aantijgingen en de ernst van de ziekte van uw zoon kan er toch redelijkerwijze verwacht worden dat u op zijn minst verdere bijstand of advies - bij het bekomen van effectieve medische zorgen voor uw zoon- zocht in uw land van herkomst, alvorens deze te zoeken in België. U liet echter na dit te doen.

Eenzelfde vaststelling geldt voor uw verklaringen, dat u de Bulgaarse dokters geld moest betalen of schenkingen moest doen aan het ziekenhuis zodat uw zoon onderzocht en geopereerd zou worden. U en uw gezin gaven aan dat deze medische handelingen gratis moeten gebeuren, omdat uw zoon een ziekteverzekering heeft (CGVS p. 8-9, CGVS A.D.(...) p. 4-5). Desondanks werd u geld gevraagd, dat u effectief betaalde. Maar ook dit heeft u nergens gemeld of aangeklaagd, zo bleek uit uw verklaringen en die van uw gezinsleden (CGVS A.D.(...) p. 4-5, CGVS A.E.(...) p. 5). Ook hieraan moet zwaar getild worden, opnieuw gezien de ernst van de ziekte van uw zoon.

Hierbij aansluitend moet toch ook worden opgemerkt dat Bulgarije sinds 1 januari 2007 lid is van de Europese Unie. Er moest dus voldaan worden aan een aantal voorwaarden, alvorens te kunnen toetreden, waaronder de invoering van de rechtstaat en het garanderen en beschermen van de mensenrechten, burgerrechten en politieke rechten van de zijn onderdanen. Bijgevolg kan uw loutere bewering dat uw zoon geen medische zorgen kan krijgen vanwege zijn roma origine, zonder afdoend begin van bewijs, niet aannemelijk genoemd worden.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische problemen van uw zoon, voor zover hij daarvoor geen behandeling zou kunnen krijgen in Bulgarije, geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de boordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de andere problemen waarvan uw melding maakte, met name discriminatie vanwege uw roma origine, dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat u hiervan op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van maakte (gehoorverslag DVZ vraag 36). Bovendien blijkt duidelijk dat deze elementen geen directe aanleiding vormden voor uw vertrek uit Bulgarije. U gaf aan dat u twee keer geslagen werd door politie, voor de ingang van uw huis, maar dit gebeurde ongeveer vijf à zes jaar geleden. U vond geen werk en weet dit aan uw origine, maar ook dit vormde geen aanleiding voor uw vertrek uit Bulgarije, gezien u als sinds 1990 geen officieel werk meer had gedaan. U verklaarde verder ook dat u geen werkloosheidsuitkering kreeg, maar wist niet hoe dat kwam (CGVS p. 10).

Tenslotte gaf u nog aan dat u vreesde dat u bij een terugkeer problemen zou krijgen met de Bulgaarse ordediensten, hetzij bij het passeren van de grens, hetzij bij uw terugkeer in uw woonplaats. U vreesde dat zij u zouden slaan en zelfs doden, omdat u in het buitenland geweest was en daar mogelijks Bulgarije had zwart gemaakt (CGVS p. 10-11). Ook uw partner verwees hiernaar (CGVS A.D.(...) p. 7). U slaagt er echter niet in deze vrees aannemelijk te maken, gezien u uw vrees enkel baseert op een incident dat vele jaren geleden plaats vond. U had geen weet van recente gebeurtenissen van die aard en ook uw partner kon geen duidelijke verklaring geven waarom zoiets jullie te wachten zou staan in Bulgarije.'

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u en uw gezin betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw identiteitskaart en attest van geboorte bevatten enkel persoonlijke identiteitsgegevens. Aangezien deze hier niet worden betwist, kunnen zij bovenstaande conclusies niet beïnvloeden.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat betrokkene zoon I.I.(...) (O.V.5.253.529) gehospitaliseerd is sinds 12 oktober 2009 en dit voor onbepaalde duur."

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekster verwijst wat de aan te voeren middelen betreft naar de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift van haar echtgenoot G.I. Zij voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 1A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, (hierna verkort Conventie van Genève), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Tevens voert verzoekster een manifeste appreciatiefout aan.

In de replieknota volhardt verzoekster in de middelen zoals uiteengezet in haar verzoekschrift.

Gezien verzoekster voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dezelfde asielmotieven heeft ingeroepen als haar echtgenoot, de heer G.I.; dat beide dossiers op het Commissariaat-generaal samen werden behandeld en steunen op dezelfde motieven; dat verzoekster thans hetzelfde middel aanvoert in haar verzoekschrift als haar echtgenoot; dat dit middel reeds werd onderzocht en niet gegrond bevonden (RvV 4 februari 2010, nr. 38 188); dat wat betreft het thans aangevoerde middel dan ook tot hetzelfde moet worden besloten (RvS 23 februari 2005, nr. 141.101; RvS 29 januari 2004, nr. 127.598; RvS 25 maart 2004, nr. 129.735 en RvS 30 april 2004, nr. 130.934). Verzoekster kan aldus in de huidige zaak geen belang meer laten gelden bij hetzelfde middel en voert geen ander middel aan.

Het middel is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN